

Arrest

nr. 275 716 van 3 augustus 2022
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat T. VAN NOORBEECK
Leuvensestraat 17
3290 DIEST

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 25 maart 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 februari 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 mei 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 juni 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA loco advocaat T. VAN NOORBEECK en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De verzoekende partij verklaart de Kameroense nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op 26 januari 1990.

De verzoekende partij verklaart het Rijk te zijn binnengekomen op 19 oktober 2020. Op 5 januari 2021 dient de verzoekende partij een verzoek om internationale bescherming in.

Op 17 augustus 2021 en 8 februari 2022 wordt de verzoekende partij gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS).

Op 24 februari 2022 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Kameroense nationaliteit te bezitten en te behoren tot de etnie Bafut. U bent geboren op 26 januari 1990 te Mbepeli, Bafut, in de Noordwestelijke regio. U verhuisde met uw ouders naar Kumba in de Zuidwestelijke regio waar u naar de lagere en middelbare school ging. Van 2007 tot 2010 deed u een wetenschappelijke bachelor in biochemie aan de universiteit in Buea. Na de universiteit verhuisde u naar Tiko, waar deeltijds een job uitoefende als leerkracht chemie en fysica in een katholieke school. In 2012 deed u een applicatie om uw studies verder te zetten in België. U had echter nog niet genoeg geld om uw studies verder te zetten, dus reisde u in juni 2013 naar Dubai en Abu Dhabi in de Verenigde Arabische Emiraten (hierna VAE) om er geld te verdienen. In Abu Dhabi werkte u als redder en EHBO-verantwoordelijke in een hotel. In 2016 kwam u terug van Dubai voor vakantie en huwde u op 2 december 2016 met uw vrouw T.T.. Hierna keerde u terug naar de VAE en kwam ongeveer één maand per jaar terug naar Kameroen voor vakantie. Midden 2017 sloot uw broer N.S. zich aan bij de Ambazonia vrijheidsstrijders in Kumba. Op 22 januari 2018 overleed N.S. tijdens een gevecht tegen de overheid in de wijk Kosalla 4. Enkele maanden later kwamen twee vrijheidsstrijders naar uw familie, u was op dat moment nog in Dubai. De strijders vroegen – aangezien uw broer was overleden – dat u in de plaats geld naar hen zou sturen om hun activiteiten te steunen. Omdat u het geld niet op tijd had gestuurd, eisten ze dat uw jongste broer L. zich zou aansluiten bij hen en ze bestempelden u als een verrader. Hierop vluchtte uw familie naar Ikiliwindi een buurdorp van Kumba. U verhuisde uw vrouw naar Douala. Toen u in 2018 terugkeerde van de VAE voor één maand vakantie, ging u niet meer naar de Engelstalige regio, maar verbleef u met uw vrouw in Douala. In 2019 sloeg uw familie in Ikiliwindi opnieuw op de vlucht en geraakten ze verspreid in Kameroen. Uw broer L. ging naar Garoua in het Verre Noorden, uw moeder en broer P.A. verschuilden zich in een dorp in de Engelstalige regio. U weet niet waar uw zus M. en broer Th. terecht kwamen. Uw zus P. verblijft in een dorp dichtbij de Mamfe regio. U verliet Kameroen een laatste keer op 5 juli 2019, na uw jaarlijkse maand vakantie, en reisde terug naar de VAE. Rond juni 2020 merkte u plots dat uw sociale media werd geïnfiltrerd door overheidsagenten die uw profielfoto's en video's kopieerden en u beschuldigden de Ambazonia strijders te sponsoren. Ze zeiden dat u een terrorist en activist was en bedreigden u dat ze uw naam naar alle Kameroense ambassades hadden gestuurd in de wereld en dat ze naar Dubai zouden komen om u te vangen. In augustus 2020 vroeg u een studentenvisum aan op de Belgische ambassade in Abu Dhabi. Het visum werd uitgereikt op 13 oktober 2020.

Op 19 oktober 2020 reisde u met uw paspoort en studentenvisum met het vliegtuig vanuit Dubai naar België, met een transit in Londen. Uw vrouw T. in Douala werd in december 2020 gearresteerd door de Kameroense overheid en vier dagen vastgehouden omdat ze gelinkt is aan u en de overheid elke dichte familie arresteert van mensen die ze verdenken het gevecht te sponsoren. Met behulp van een advocaat kon u haar vrij kopen. U diende een verzoek tot internationale bescherming in op 5 januari 2021. In maart 2021 kwam het leger uw vrouw opnieuw zoeken in Douala, waarop u besloot haar terug naar Kumba te laten verhuizen.

Ter staving van uw verzoek legde u de volgende documenten neer: uw paspoort met studentenvisum voor België, uw huwelijksakte, uw Belgische verblijfskaart, verschillende screenshots van posts op sociale media (Facebook & YouTube) in juni 2020 door verschillende facebook profielen met bedreigingen aan uw adres, internetfoto's van genocidelibrary.com met betrekking tot de situatie in Kameroen, screenshots van gesprekken via WhatsApp en facebook Messenger waarin u bedreigd wordt, de overlijdensakte van uw broer dd. 22/01/2021, een getuigenis van de burgemeester m.b.t. het overlijden van uw broer, een steunbrief van een ngo dd. 26/01/2021 met betrekking tot de situatie in Kameroen, een steunbrief van uw advocaat dd. 25/01/2021 met betrekking tot de situatie in Kameroen, een steunbrief van een Kameroense vriend in België dd. 25/01/2021 inclusief een kopie van diens verblijfskaart, een kopie van uw boeking referentie van uw vlucht van Dubai naar België, een internet artikel van Mimi Mefo Info en van Human Rights Watch met betrekking tot de situatie in Kameroen, een videolink met betrekking tot de situatie in Kameroen, screenshots van posts op uw facebookprofiel met betrekking tot de situatie in Kameroen, links naar video's op sociale media waarin u bedreigd wordt, een kopie van uw toelatingsbrief van de KU Leuven dd. 15/05/2012, uw Bachelor diploma in Biochemie dd. 28/07/2010, een certificaat van een NEBOSH veiligheid –en gezondheidskursus dd. 20/11/2018, een bewijs van uw afspraken bij een psycholoog van de KU Leuven, een screenshot van een bedreigende facebookpost in januari 2022, een WhatsApp gesprek betreffende geldtransfers die u deed.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een 'gegronde vrees voor vervolging', zoals bedoeld in de Conventie van Genève, of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, niet aannemelijk heeft gemaakt.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uw verzoek om internationale bescherming in België laattijdig werd ingediend. U kwam aan in België op 19 oktober 2020 en diende slechts een verzoek in op 5 januari 2021. Toen u door de protection officer op het CGVS werd gevraagd waarom u in België zo lang hebt gewacht om een verzoek in te dienen, antwoordde u dat de voornaamste reden waarom u naar België kwam, was omdat u hier kwam studeren. Nadat u in de VAE bedreigingen had gekregen, kwam u naar België met een studentenvisum en uw voornaamste doel was om in België te studeren. U nam wat tijd om u te vestigen en om een verblijfplaats te zoeken en ging er vanuit dat tegen de tijd dat uw studieprogramma van 2 jaar klaar was, dat de zaken thuis zouden genormaliseerd zijn en u kon terugkeren. Na een tijd merkte u echter dat de zaken thuis niet zouden veranderen, en toen uw vrouw in december 2020 in Douala werd gearresteerd, realiseerde u zich dat het een serieus probleem was, waarop u besloot een verzoek om internationale bescherming in te dienen (notities van het persoonlijk onderhoud dd. 17/08/2021 (hierna NPO1) p. 5). Deze verklaring kan echter niet overtuigen. Immers kan niet worden ingezien indien u er werkelijk van overtuigd was in juni 2020 via sociale media door overheidsagenten bedreigd te worden, dat u deze bedreigingen niet serieus zou nemen, en er vanuit zou gaan dat u na twee jaar wel gewoon zou kunnen terugkeren naar Kameroen. Bovendien verklaarde u dat uw problemen reeds begonnen na het overlijden van uw broer N.S. tijdens gevechten met de overheid in 2018, waarop uw familie onder bedreiging van Ambazonia strijders hun gebruikelijke woonplaats moest ontvluchten. Bovendien verklaarde u dat de overheid naar aanleiding van de dood van uw broer een onderzoek was begonnen naar zijn familie en hen ook als doelwit zal beschouwen (NPO1 p.16). Dat u dan ook tijdens uw initiële verblijf in België zou gedacht hebben dat het niet nodig was bescherming aan te vragen en dat u na twee jaar wel zou kunnen terugkeren, relateert danig de door u voorgestelde penibele situatie van uw familie en de door u beweerde vervolging. Immers kan van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijze worden verwacht dat hij meteen na aankomst in een veilig land op zoek gaat naar internationale bescherming, en ernstige inspanning onderneemt om deze te bekomen. Uit uw handelswijze blijkt geen dwingende nood aan bescherming.

Verder dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat uw broer N.S. werkelijk een strijder was bij de Ambazonia vrijheidsstrijders in Kumba.

U verklaarde dat uw broer zich aansloot bij de vrijheidsstrijders in Kumba rond midden 2017 en dat hij het meteen aan u had verteld. U had toen nog contact met hem vanuit Dubai en had hem nog geld gestuurd om een motorbike te kopen om een transport business te beginnen, want hij had zijn school niet afgemaakt. Uw broer vertelde u dat "dit is wat er gebeurt" en dat hij zich bij de vrijheidszaak van de Engelstalige regio wou aansluiten, de strijd wou vervoegen en een offer wou brengen. Iedereen in de familie was hiervan op de hoogte en u zei tegen uw broer "oké, je bent volwassen, je kan een eigen beslissing nemen en we zullen je altijd steunen in wat je wilt doen." (NPO1 p.17). U verklaarde verder dat uw broer de fysieke strijd wou vervoegen om te vechten tegen het leger (NPO1 p.19). Wanneer u door de protection officer wordt gevraagd welke gedachten er door u heen gingen toen uw broer vertelde dat hij zich bij de bevrijdingsbeweging wou aansluiten, verklaarde u dat de meeste vechters gewoon worden gedood, want in het begin hadden ze enkel nog gewone 'Dane' geweren waarmee ze het leger niet aankonden, maar later hadden ze betere wapens en konden ze het leger wel doden. Ook kon u zien op sociale media hoeveel er gedood worden, want sommige strijders posten online video's van hoe ze overheidsmensen doden. U vertelde dat uw eerste gedacht was "je zet jouw leven op het spel, je kan toch wel iets anders doen, je moet het gevecht niet vervoegen. Maar je bent een volwassen persoon, dus als dit is wat je wilt doen met jouw leven, oké. Als dit jouw beslissing is, dan oké" en dat u hem uw steun gaf. (NPO1 p.20).

U gevraagd wat de vrijheidsstrijders aan het doen waren op het moment dat uw broer zich erbij aansloot, wat voor acties ze deden in die periode, verklaarde u: "Ze vielen de legers aan toen, want eerst was het een vreedzaam protest, maar het werd geantwoord door gewelddadige repressie van het leger, in KAM als je iets tegen de OH beleid wilt protesteren, ze luisteren niet, ze sturen gewoon het leger om mensen in elkaar te slaan op straat. Ze luisteren niet naar uw stemmen. Mensen werden kwaad, want KAM (Kameroen) was initieel een federale staat, en dat werd later veranderd. En de crisis begon met een verzoek om het terug te wijzigen naar een federale staat. Dus de OH (overheid) stuurde legers naar de straten om mensen in elkaar te slaan en mensen te arresteren, en dat is hoe alles escaleerde. Sommige mensen begonnen weerwraak te nemen tegen de overheid." (NPO1 p.19)

Wat betreft de motivatie van uw broer om zich aan te sluiten bij de vrijheidsstrijders in Kumba, zijn uw verklaringen weinig overtuigend. U verklaarde dat uw broer vroegtijdig stopte met school omdat "Hij was

iemand die geen geduld had, hij wou snel geld verdienen, hij wou dingen doen, een business, hij geloofde niet echt dat lang studeren, hij was iemand die gewoon bezig wou zijn.” (NPO1 p.18). U gevraagd hoe uw broer bij het idee kwam om zich aan te sluiten, verklaarde u in weinig overtuigende en eerder vage omschrijvingen: “Hij is iemand die altijd wilt deelnemen aan dingen “around”, niet iets anders doen. Hij vind voor zichzelf gewoon altijd dingen om te doen zodat hij kan opvallen. En dat, toen de crisis begon, de vrijheidsstrijders ze werden gevreesd, ze waren gekend, iedereen sprak over hen en wat ze deden. Ze noemen hem PS Kelly dat was mijn broers bijnaam. Voor hem is het een naam, hij wilt populair zijn, hij wil dat over hem wordt gesproken.” (NPO1 p.18).

Het is weinig geloofwaardig dat uw broer zich zou willen aansluiten bij een gewapende groep om tegen het leger te vechten louter om populair te zijn, om op te vallen en een beetje in de belangstelling te lopen. Dit is nog minder geloofwaardig gegeven de door u beschreven timing van zijn aansluiting namelijk in midden 2017. In de periode van november 2016 tot november 2017 werden de acties van de Ambazonia beweging immers nog voornamelijk gekarakteriseerd door vreedzame protesten en boycot acties zoals stakingen en “Ghost town operaties” (zie landeninformatie – International Crisis Group). Weliswaar ontstonden als reactie op de repressieve onderdrukking van demonstraties soms gewelddadige schermutselingen tussen protestvoerders en de autoriteiten, van gevechten of een echte gewapende strijd kan men op dat moment nog niet spreken. Dat u dan ook beweert dat de groep waarbij uw broer zich aansloot in midden 2017 “de legers aanvielen”, is weinig consistent met de beschikbare informatie en zou al moeten betekenen dat uw broer zich aansloot bij een eerder radicale secessionistische factie van de Ambazonia beweging, die onder andere geweld gebruikten om andere burgers te intimideren in het naleven van zogenaamde “Ghost Town” operaties. Zo werden tussen januari en juni 2017 verschillende winkels in Bamenda, Buea en Limbe, overheidsgebouwen, voertuigen en scholen in brand gestoken omdat ze zich niet hielden aan de ‘Ghost town’ operaties en de opgelegde “Country Sundays” (maandagen waarop het economisch leven werd lam gelegd als protestactie van de Anglofone beweging) (zie landeninformatie – International Crisis Group). Dat uw broer zich zou aansluiten bij een radicale groep gewapende vrijheidsstrijders omdat hij wou opvallen en “populair” wilde zijn is dus niet overtuigend.

Nog minder overtuigend is ook uw eigen reactie, namelijk dat u en uw familie uw broer hierin steunden en dat u zelfs verklaarde “oké, je bent volwassen, je kan een eigen beslissing nemen en we zullen je altijd steunen in wat je wilt doen.” (NPO1 p.17). Indien u werkelijk ondanks uw bezorgdheid voor uw broer hem uw steun gaf om zich aan te sluiten, kan toch ten minste verwacht worden dat uw broer een overtuigende motivatie had en niet gewoon ‘in de belangstelling wou staan’. Uit uw verklaringen blijkt dan ook weinig reflectie over de zwaarwichtigheid van de beslissing van uw broer om zich aan te sluiten bij een gewapende tak Ambazonia strijders en welke gevolgen de beslissing van uw broer zou kunnen hebben op de rest van de familie. U verklaarde immers zelf dat de minste associatie van een persoon met een activist of vechter, ertoe kan leiden dat diens familie een doelwit wordt (NPO1 p.16).

In dat opzicht is het ook weinig geloofwaardig dat u zich geen vragen stelde over de specifieke groep waarbij uw broer zich wou aansluiten, hoe hij met hen in contact is gekomen, welke acties zijn groep concreet deed en in welke activiteiten uw broer concreet betrokken was, temeer daar uit uw verdere verklaringen ook nog eens blijkt dat u uw broer financieel sponsoorde (NPO1 p. 21, NPO dd. 08/02/2022 (hierna NPO2) p.11). Het kan dus wel verwacht worden dat u tenminste enige interesse toonde in de activiteiten en entourage van uw broer, aangezien u door uw financiële bijdrage indirect ook een groep ondersteunt die gewelddadige methodes hanteert.

Uw verklaringen rond het aansluiten van uw broer bij de strijders zijn echter uiterst vaag en u blijkt zodanig onwetend over de activiteiten van uw broer, dat de geloofwaardigheid van uw verklaringen compleet wordt ondermijnd. U gevraagd hoe uw broer de strijd zou vervoegen, verklaarde u dat de vrijheidsstrijders kleine kampen maken in de buurt van kleine dorpen en dat je er altijd naartoe kan gaan en kan zeggen dat je wilt meedoen (NPO1 p.18). U gevraagd waar de beweging waar uw broer zich bij wou aansluiten dan precies is gebaseerd, verklaarde u dat het in de ‘county’ Kumba Kosalla was. U gevraagd wie de leider is van die county, blijkt u het echter niet te weten. U gevraagd hoeveel strijders er zijn in de groep in Kosalla, blijft u opnieuw het antwoord verschuldigd. U gevraagd hoe u kan herkennen dat het vrijheidsstrijders zijn, verklaart u dat je ze niet echt kan herkennen en dat je het enkel kan zien tijdens een gevecht of als je hen persoonlijk kent. U gevraagd of u namen van andere mensen uit zijn groep kan geven, verklaarde u geen enkele naam te kennen aangezien u nog in Dubai was. U gevraagd hoe uw broer zich kon aansluiten bij de strijders, verklaarde u opnieuw vaagweg “zoals ik zei, ze hebben kampen”. U vervolgens gevraagd hoe uw broer wist waar de kampen zijn, verklaarde u dat u het niet weet, maar dat uw broer het wist omdat hij een nieuwsgierig en onderzoekend persoon is en dat hij waarschijnlijk al iemand kende van de vechters die ermee akkoord ging dat hij zich aansloot (NPO1 p.19-20). U gevraagd waar de basissen zijn van de strijders, verklaart u enkel “In Kosalla”. U gevraagd om preciezer te zijn, verklaart u dat u enkel de stad kent maar niet de exacte locatie en dat ze zelfs op dit moment geen specifiek kamp hebben, want ze merken dat het leger hen constant aanvalt (NPO1 p.26). Het komt weinig overtuigend over dat u enerzijds verklaart dat je altijd naar de kampen van de strijders kan gaan en zeggen dat je wilt aansluiten terwijl u

anderzijds blijkbaar niet eens goed weet hoe uw eigen broer in contact is gekomen met de vrijheidsstrijders en hoe hij zich concreet kon aansluiten bij de groep.

Ook is het opmerkelijk dat u geen enkele naam – zelfs geen bijnaam – kan noemen van strijders uit de groep van uw broer (NPO1 p.20,22, NPO2 p.11, 12). Uw verklaring dat u dit niet weet omdat het allemaal gebeurde toen u nog in Dubai was en omdat de meeste vechters uit kleine dorpjes komen, overtuigt niet. Immers namen de strijders zelfs na de dood van uw broer nog contact op met u en uw familie (NPO1 p.23) en bleef u zogenaamd ook geld naar hen sturen na de dood van uw broer (NPO2 p. 11). Ook verklaarde u dat toen de crisis begon, de vrijheidsstrijders gekend waren en gevreesd werden, en dat iedereen over hen sprak en wat ze deden. De reden dat uw broer er zelf bijging en de bijnaam “PS Kelly” opnam, was net zodat hij populair kon zijn, en dat iedereen over hem zou spreken (NPO1 p.18).

Ook over de activiteiten van uw broer kan u zeer weinig informatie geven. U gevraagd wat uw broer precies deed bij de beweging en of hij een bepaalde taak of functie had, verklaart u in zeer vage omschrijvingen, die voor een deel bovendien eerder vooronderstellingen zijn: “ Meestal lanceren ze gewoon een aanval, misschien hebben ze een informant die hen iets zegt, het leger zal hier of daar zijn, ze groeperen zich, en gaan het leger aanvallen en schieten er op dat is eigenlijk wat ze doen. Gewoon aanvallen doen.” (NPO1p.20). U gevraagd hoeveel keer uw broer deelnam aan een gevecht, blijft u het antwoord verschuldigd. U verklaart enkel dat u zich herinnert dat uw broer eens deelnam aan een gevecht en u vertelde dat ze militairen hadden gedood. U gevraagd hoeveel militairen uw broer heeft gedood, kan u opnieuw geen indicatie geven (NPO1 p.20). U gevraagd wat uw broer nog vertelde over zijn tijd bij de beweging verklaart u enkel dat hij u eens vertelde dat ze ranks hadden in de groep op basis van hoeveel militairen ze doodden, maar ook hier hebt u geen idee welke rank uw broer had (NPO1 p.21). Uit geen van uw verklaringen blijkt dat u werkelijk een connectie had met iemand die lid was van de Ambazonia strijders en persoonlijk deelnam in gevechten.

Omtrent de omstandigheden van het overlijden van uw broer weet u ook niet te overtuigen. U verklaarde dat uw broer overleed tijdens een gevecht tegen het leger in Kosalla 4 op 22 januari 2018 (NPO1 p.22). U gevraagd hoe u op de hoogte kwam van zijn overlijden, verklaarde u dat het zijn vriendinnetje was die het aan uw broer Th. vertelde omdat zij één van de vechters kende. U kent echter niet de naam van zijn vriendinnetje, evenmin kent u de naam van de strijder (NPO1 p.22). U gevraagd naar de omstandigheden van het overlijden van uw broer, verklaart u dat hij overleed tijdens een militaire hinderlaag van het leger op de plaats waar de strijders waren gestationeerd. Uw familie heeft het lichaam van uw broer nooit teruggezien (NPO1 p.22). Betreffende het overlijden van uw broer, legt u een overlijdensakte neer opgemaakt te Kumba op 22 januari 2021 en een hierbij horende getuigenisverklaring van de burgemeester. Het feit dat de overlijdensakte en de getuigenis pas werden opgemaakt 3 jaar na het eigenlijke overlijden van uw broer, en ongeveer 14 dagen na het indienen van uw verzoek om internationale bescherming komt sterk gesolliciteerd over. Verder werd de akte opgemaakt op basis van verklaringen van uw broer Th. en zussen P. en M., terwijl u verklaarde dat u geen enkel idee had van hun verblijfplaats sinds ze waren weggevlucht uit Ikiliwindi in 2019 (NPO1 p.12, NPO2 p. 9). Wat betreft het beroep van uw broer N.S., staat op de akte vermeld “farming”, terwijl u verklaarde dat uw broer mensen transporteerde met zijn motorbike (NPO1 p.12). Aanvullend dient te worden opgemerkt dat corruptie in Kameroen volgens de beschikbare landeninformatie systemisch en alomtegenwoordig is (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Omkooppraktijken zijn wijdverbreid in alle sectoren. Naast fraude met documenten, zijn er tevens heel wat valse documenten in omloop in Kameroen. Allerlei documenten, zoals identiteitskaarten, documenten van de burgerlijke stand, zoals geboorteaktes, huwelijksaktes, en overlijdensaktes, schooldiploma’s, bankafschriften, etc worden frequent vervalst of op frauduleuze wijze verkregen, waardoor we geen enkel geloof aan de authenticiteit ervan kunnen hechten. De door u neergelegde documenten kunnen aldus niet als afdoende bewijs worden beschouwd van de omstandigheden van het overlijden van uw broer.

Tot slot dient te worden vastgesteld dat het allerm minst aannemelijk is, indien uw broer werkelijk een strijder was bij de Amazonia beweging in Kumba, en indien hij werkelijk omkwam tijdens een hinderlaag van de overheid op de Ambazonia basis in Kosalla 4, waarbij u nog eens verklaarde dat zijn lichaam waarschijnlijk werd bijgehouden door het leger of in een massagraf werd gedumpt (NPO1 p. 20), dat u en uw familie nog jarenlang door de overheid met rust werden gelaten. U verklaarde dat uw familie na het overlijden van uw broer N.S., enkel bedreigd werd door de Ambazoniastrijders en hierdoor op de vlucht sloegen, maar dat ze nog geen problemen hadden met de overheid (NPO1 p.15). Pas in juni 2020, twee jaar na het overlijden van uw broer, werd u voor het eerst door overheidsagenten geviseerd toen ze u bedreigden via sociale media (NPO1 p. 16). Dit staat in fel contrast met uw bewering dat iedereen die ook maar het minste te maken heeft met een Ambazonia strijder of activist een doelwit wordt voor de overheid. Zo verklaarde u : “Want als je een familielid hebt die een vechter is, als ze gedood worden, de overheid zal onderzoeken wie de familie is, hen als doelwit beschouwen, en hier in mijn geval realiseerden ze dus dat de broer, ik dus, in het buitenland was. Dus daarom was het risicovol om terug te gaan.” (NPO1 p. 16). U verklaarde dat omdat uw broer deel was van de vechters, dat de overheid in het kader van zijn dood een

onderzoek was begonnen naar waar hij vandaan kwam en wie zijn familie was (NPO1 p.16). Verder verklaarde u "Reeds, eens als iemand, gewoon al het delen van deze foto's over wat ze uitspoken, is al genoeg info die ze nodig hebben om iemand te straffen, zeker de Anglofonen. Ze zoeken voor elk klein dingetje. Ook al is mijn broer al dood, ze weten ook al zou hij maar 1 of 2 militairen gedood hebben, dat is genoeg voor hen om de familie op te jagen. Ze willen niet weten of je het nog steeds doet, als ze een link hebben, is het al genoeg voor hen." (NPO1 p.27). Het feit dat u bovendien verschillende keren met uw eigen paspoort zonder enige problemen langs de Kameroense autoriteiten kon passeren om naar Dubai te reizen, zoals blijkt uit de verschillende entry – en exit-stempels in uw paspoort, ondermijnt fundamenteel uw bewering dat u een doelwit was van de overheid omdat uw broer N.S. in 2018 was overleden als Ambazonia strijder in een gevecht tegen de overheid.

Uit bovenstaande dient te worden besloten dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat uw broer werkelijk een strijder was bij de Ambazonia beweging in Kumba. Hieruit volgt dat u evenmin aannemelijk hebt gemaakt dat u zijn groep financieel sponsorde noch vóór, noch na de dood van uw broer.

In dit verband kan nog worden opgemerkt dat uw verklaringen bovendien tegenstrijdig zijn. Zo verklaarde u tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud, dat er enkele maanden na het overlijden van uw broer twee strijders naar uw familie kwamen met de eis dat u zou blijven geld opsturen naar hen (NPO1 p.23). Toen uw broer nog leefde, stuurde u hem immers regelmatig wat zakgeld ('allowance') tussen 30.000 en 50.000 Cfa (ongeveer 45,00 à 76,00 euro) op vanuit Dubai (NPO1 p.21). U verklaarde dat de strijders eisten dat u geld opstuurde en dat ze uw familie bedreigden indien u dit niet zou doen. Ze zeiden "als je niet maakt dat [de verzoekende partij] ons iets stuurt, dan moeten jullie klaar zijn om ons onder ogen te zien" (NPO1 p.23). U gevraagd hoe u reageerde, toen uw familie u inlichtte over deze eisen en deze bedreigingen verklaarde u dat u resoluut nee zei, u was hard tegen hen en verklaarde letterlijk: "het kan niet dat we al onze broer hebben opgeofferd in het gevecht, en dus dit zou genoeg moeten zijn als bijdragen van de familie in de strijd van de Engelse bevrijding. Dus je kan niet ook nog vragen aan een familie in pijn en onnozele eisen stellen." Ik was hard tegen hen, het enige dat ik kan doen is dingen online delen wat de overheid doet. (NPO1 p.23). U door de protection officer geconfronteerd met de vraag hoe uw familie daar dan op reageerde dat u geen geld meer zou opsturen vanuit Dubai, terwijl zij ter plekke wel bedreigd worden door de Amba strijders, verklaarde u enkel dat één van de strijders nog een tweede keer terugkwam enkele weken later en zei "als we niet krijgen wat we nodig hebben, anders weten jullie wat we doen met mensen", waarbij u verwees naar de door u neergelegde foto's (document n°8). Hierna zou uw familie op de vlucht geslagen zijn en verloor u contact met de meeste van uw familieleden, behalve uw moeder en uw broer P.A. (NPO1 p.23, NPO2 p.9-10).

Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud verklaarde u daarentegen dat u na het overlijden van uw broer wel verschillende keren geld hebt gestuurd naar de strijders. U verklaarde: "Die vechters kwamen hen bedreigen en eisten geld, ze bleven vragen dat ik het geld moest blijven sturen, en ik zei dat ik het vrijwillig wou doen en niet onder dwang en ze wouden nog steeds dat ik geld stuurde omdat mijn broer stierf. Ik zei dat ik het zou doen als ik het had. Het geld kwam niet op tijd toen ze het wouden, dus ze bedreigden mijn andere broer "je zal zien wat zal gebeuren als je niet ingaat op onze eisen" dus besloten ze te vluchten." (NPO2 p.8) U door de protection officer verduidelijking gevraagd of wel of niet geld wou blijven sturen naar de Ambazonia strijders, veranderde u plots volledig van positie ten aanzien van het eerste persoonlijk onderhoud, en verklaarde "ik wou geld blijven sturen, maar ze vroegen het frequent, het was iets, ik was in Dubai, ik probeerde geld te sparen voor mijn school en wou voor mijn familie zorgen ook, dus ik had niet genoeg geld om de hele tijd grote bedragen naar mijn broer te sturen" (NPO2 p.11). U door de protection officer geconfronteerd met de tegenstrijdigheid in uw verklaringen, verklaarde u "ja ik wou het niet meer regelmatig doen, want het is iets dat ik wel ondersteun, als je kijkt op mijn facebook, ik deel veel dingen op mijn facebook tegen de overheid, wat ze doen. Ik wou het wel doen, maar niet als eis, van "stuur het ons morgen, stuur het meteen". Maar online activiteiten, dat ondersteun ik wel" (NPO2 p.11).

Uw verklaring kan echter niet overtuigen en is bovendien op verschillende vlakken inconsistent met uw andere verklaringen. U verklaart twee keer geld gestuurd te hebben naar de strijders na de dood van uw broer, waarvan één keer in mei 2020, de andere keer kan u zich niet herinneren (NPO2 p.11). U kan echter geenszins aangeven naar welke strijder u dit geld stuurde, u verklaart dat u enkel een accountnummer had, maar dat u geen namen weet (NPO2 p.11-12). Verder kan u ook niet overtuigen hoe u dan in contact kon staan met deze strijders om geld te sturen. U verklaarde immers enerzijds dat u nooit in rechtstreekse communicatie stond met de strijders, en dat de communicatie steeds via uw broer Th. verliep, maar anderzijds hebt u zelf geen contact gehad met uw broer Th. sinds 2019 (NPO2 p.8, 12). Wat betreft de door u neergelegde WhatsApp berichten ter staving van deze geld transfers dient te worden opgemerkt dat deze geen ander licht kunnen werpen op bovenstaande beoordeling en niet als bewijs kunnen worden aanvaard van de door u beweerde geld transfers naar Ambazonia strijders. Niet alleen is uit de berichten op geen enkele manier af te leiden of u werkelijk geld hebt gestuurd, dan wel wie de ontvanger van de zogenoemde geld transfers zouden zijn. Het betreffen bovendien berichten waarvan de

herkomst en de werkelijke persoon achter het profiel waarvan deze uitgaan niet kan worden nagegaan. Daarenboven kunnen dergelijke berichten eenvoudigweg in scene worden gezet of op verzoek worden gestuurd. Derhalve kan aan deze berichten niet de minste bewijswaarde worden gehecht.

Wat betreft uw bewering dat u in een negatief daglicht zou zijn gekomen van de overheid omdat u wel van alles deelde op uw sociale media (in casu facebook) (NPO1 p.23, p.27, NPO2 p.11, p. 16), dient vooreerst te worden opgemerkt dat dit niet strookt met de bevindingen van het Commissariaat-Generaal. U verklaarde dat u één facebookaccount heeft onder de naam "N.P.", dat ook een tijdje onder de naam "P.T." stond (NPO1 p. 6). Wanneer men de tijdlijn van uw facebook account doorneemt van januari 2018 tot en met juli 2021 (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier – Facebook N.P. – screenshots relevante posts), blijkt dat u slechts zeer weinig berichten hebt gepost of gedeeld die iets te maken hebben met de Engelstalige crisis in Kameroen. In 2018 deelde u in totaal 7 berichten die iets te maken hebben met de crisis in Kameroen, in 2019 deelde u 12 berichten gerelateerd aan de crisis en in 2020 deelde u drie berichten gerelateerd aan de Engelstalige crisis. Verder dient nog te worden opgemerkt dat de enkele nieuwsberichten die u hebt gedeeld, bovendien publiek beschikbare informatie is van algemene nieuwssites. Verder blijkt uit het aantal 'likes', 'shares' en 'comments' op uw berichten dat u geen groot bereik hebt. De meeste van uw gedeelde berichten halen immers amper twee 'vind-ik-leuks'. Wat betreft de facebook berichten van uw account 'P.T.' die u zelf hebt neergelegd ter staving van uw verzoek, kunnen dezelfde vaststellingen worden gedaan, namelijk dat dit berichten zijn, doorgaans afkomstig van algemene nieuwssites zoals "Al Jazeera", "BBC", "Mimi Mefo Info" etc. die u op uw tijdlijn deelt, maar die weinig bereik lijken te hebben. Uw bewering dat u dan ook gevisieerd zou worden door de Kameroense overheid omdat u van alles deelt "dat niet geweten mag worden" op uw sociale media is dan ook niet aannemelijk.

Verder dient te worden opgemerkt dat uw verklaring dat door u neergelegde sociale media berichten op facebook, YouTube, WhatsApp en Facebook Messenger van profielen met namen als "Amfafools", "Lambo Bakossi", "Cameroononeandindivisible", "Mykontripipo", "Varush Niggling", "Mkpd", en "Cyrille Atangana" afkomstig zijn van overheidsagenten louter een blote bewering is, die u op geen enkele manier hebt aangetoond. Op de vraag waarom u denkt dat deze facebookberichten afkomstig zijn van overheidsagenten, verklaarde u "de meesten zijn online, dit is wat ze doen, als je door de pagina gaat, zie je veel andere foto's van mensen, en bij mensen die ze hebben gevangen, zullen ze de foto's posten "we hebben deze persoon gevangen". Dus ze updaten de pagina, als ze je vangen." (NPO1 p.24). Verder kan worden opgemerkt dat de posts van 'Lambo Bakossi' en van 'Ambafools Hunter' waarin u werd bedreigd en beschuldigd voor "Amba activist" op 24 juni 2020 ondertussen reeds offline werd gehaald (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Verder dient er op te worden gewezen dat kopieën van screenshots van facebookberichten slechts een zeer beperkte bewijswaarde hebben nu de authenticiteit en de herkomst van zulke berichten niet kan worden nagegaan. Immers, kopieën zijn niet alleen gemakkelijk met allerhande knip- en plakwerk te fabriceren, makkelijk te manipuleren en kunnen bovendien door om het even wie en om het even waar en wanneer zijn opgemaakt, maar ook facebookberichten zijn in se al gemakkelijk te fabriceren door het aanmaken van een valse account.

Uit dit alles blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u werkelijk door de overheid zou worden verdacht een Ambazonia activist te zijn omdat u berichten online zou hebben gedeeld, noch kan er enig geloof worden gehecht aan uw beweerde connectie met Ambazonia strijders hetzij via uw broer N.S. die een strijder zou zijn geweest, hetzij via financiële sponsoring. In navolging hiervan, kan er ook geen geloof worden gehecht aan de problemen die uw vrouw zou hebben ondervonden na uw vertrek, aangezien de aanleiding van de arrestaties van uw vrouw in december 2020 en maart 2021 door de overheid gekoppeld is aan problemen die reeds ongeloofwaardig werden bevonden. U verklaarde immers dat de enige reden waarom uw vrouw door de overheid werd gearresteerd is omdat ze u beschouwen als een terrorist (NPO2 p.7). Volledigheidshalve kan nog worden opgemerkt dat het overigens opmerkelijk is, indien u werkelijk zou vrezen dat uw vrouw gevaar loopt omdat de overheid u viseert, dat u beslist om uw vrouw – nadat ze reeds veiligheid had gezocht in Nigeria – terug te sturen naar Zuidwest Kameroen om schooldocumenten te regelen, en dat ze bovendien zelfs nog naar jullie huurhuis in Douala terugkeert om de achterstallige huur aan de huisbaas te betalen (NPO2 p.6). Uit uw beslissingen blijkt nog maar eens dat uw vrees danig gerelativeerd dient te worden.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming, legt u uw paspoort met studentenvisum voor België, uw huwelijksakte, uw Belgische verblijfskaart, een kopie van uw boeking referentie van uw vlucht van Dubai naar België, een kopie van uw toelatingsbrief van de KU Leuven dd. 15/05/2012, uw Bachelor diploma in Biochemie dd. 28/07/2010, en een certificaat van een NEBOSH veiligheid –en gezondheidscursus dd. 20/11/2018 neer. Deze documenten bevatten louter persoonsgegevens, gegevens met betrekking tot uw universitaire en professionele carrière en gegevens met betrekking tot uw internationale verplaatsingen en verblijven, die hier niet ter discussie staan.

Wat betreft de internetfoto's van genocidelibrary.com met betrekking tot de situatie in Kameroen, het internet artikel van Mimi Mefo Info en van Human Rights Watch met betrekking tot de situatie in Kameroen,

en de videolink met betrekking tot de situatie in Kameroen dient te worden opgemerkt dat deze documenten louter betrekking hebben op de algemene situatie in Kameroen en het conflict in de Engelstalige regio, maar dat deze uw persoonlijke problemen, met name de door u beweerde vervolging door de Kameroense overheid, niet aantonen.

Wat betreft de steunbrieven van de Human Rights Defense Group NGO dd. 26/01/2021, van uw advocaat in Kameroen dd. 25/01/2021 en van uw vriend in België dd. 25/01/2021 dient te worden opgemerkt dat aan deze documenten slechts bewijswaarde kan worden toegekend in de mate deze gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, wat zoals hoger is aangetoond in casu niet aan de orde is. Bovendien werden deze brieven opgesteld op uw vraag en met de uitdrukkelijke bedoeling om dit aan te wenden in het kader van uw verzoek om internationale bescherming en kunnen ze aldus niet als een objectief bewijs worden beschouwd die uw verklaringen kunnen ondersteunen. Verder kan nog worden opgemerkt dat de door u neergelegde steunbrieven verschillende fouten of tegenstrijdigheden bevatten met uw verklaringen. Zo staat in de brief van de NGO dat uw broer N.S. werd gedood op het slagveld in januari 2020, terwijl u verklaarde dat dit in 2018 gebeurde (NPO1 p. 22, NPO2 p.16). In de brief van uw advocaat staat dan weer dat hij werd gedood op 22 januari 2019 en dat zijn lichaam werd achtergelaten op straat om te ontbinden, terwijl u verklaarde dat zijn lichaam nooit gerecupereerd werd en vermoedelijk terecht kwam in een massagraf (NPO1 p.20, 22). Bovendien wordt in de steunbrieven verklaard dat u trachtte uzelf vrij te pleiten van de beschuldigingen door de overheid dat u de separatisten zou sponsoren. Dit is opnieuw tegenstrijdig met uw verklaringen op het CGVS, waar u verklaarde dat u de separatistische strijders net wel vrijwillig financieel steunde (NPO2 p. 11).

Betreffende het door u neergelegde bewijs van de psycholoog van de KU Leuven, dat u therapie volgt om om te gaan met stress en dat u problemen had om u te concentreren tijdens uw studies (NPO2 p. 12), dient te worden opgemerkt dat dit document uw persoonlijke problemen in Kameroen niet kan aantonen. Een psycholoog doet weliswaar vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt, maar kan nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin een bepaalde fysieke of mentale gesteldheid is ontstaan. Dit geldt des te meer in het geval van een psycholoog, die nog meer afhankelijk is van hetgeen hem door de patiënt verteld wordt, in tegenstelling tot een arts, die aan de hand van fysieke vaststellingen, los van hetgeen een patiënt hem vertelt, de medische problemen kan constateren.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Asielzoekers uit bepaalde zones in Engelstalig Kameroen krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio, dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.

Uit een grondige analyse van de actuele veiligheidssituatie in Kameroen (zie COI Focus "Cameroun. Crise anglophone. Situation sécuritaire." dd. 19 november 2021, beschikbaar op https://www.cgva.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_cameroun_crise_anglophone_-_situation_securitaire_20211119.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat Kameroen momenteel getroffen wordt door de zogenaamde "Engelstalige crisis". Het gaat hierbij echter om een gelokaliseerd conflict dat zich in hoofdzaak beperkt tot de Engelstalige regio's North West en South West. Uit de informatie blijkt duidelijk dat er fundamentele verschillen tussen de veiligheidssituatie in Franstalig Kameroen en deze in Engelstalig Kameroen.

Het Commissariaat-generaal benadrukt voorts dat uit artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet volgt dat er geen behoefte aan bescherming is indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en indien van de verzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Hierbij geldt als voorwaarde dat de verzoeker op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land. In casu is het Commissariaat-generaal is van oordeel dat u zich aan de bedreiging van uw leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst kan onttrekken door zich in Franstalig Kameroen te vestigen, meer bepaald in Douala waar u over een veilig en redelijk vestigingsalternatief beschikt.

Niettegenstaande het conflict een grote impact heeft op de bewegingsvrijheid van de bewoners van de Engelstalige zone van het land, onder meer door de ghost town operaties en de vele check points van zowel de Kameroense autoriteiten als van de separatisten, blijkt evenwel dat het mogelijk is om zich van de Engelstalige naar de Franstalige regio van het land te verplaatsen. Bovendien is de Franstalige regio van Kameroen bereikbaar via de internationale luchthavens van Douala en Yaoundé.

Wat de veiligheidssituatie in de Franstalige regio van Kameroen betreft, dient te worden vastgesteld dat deze regio, met uitzondering van een paar geïsoleerde incidenten, niet getroffen wordt door het geweld gelieerd aan de Engelstalige crisis. Uit de informatie blijkt duidelijk dat het geweld naar aanleiding van de Engelstalige crisis in het Franstalige gedeelte thans erg beperkt is, en niet algemeen verspreid, zodat er niet kan gesteld worden dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in artikel 48/4 §2 c) van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreigingen.

De situatie in het Franstalige gedeelte van Kameroen beantwoordt dan ook niet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dat beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Verder blijkt uit de door het CGVS gehanteerde informatie dat talrijke Engelstaligen, voornamelijk vrouwen en kinderen, toevlucht zoeken tot de Franstalige regio's, waar ze vaak in precare omstandigheden leven. De Engelstalige IDP's genieten er echter wel degelijk hulp en sympathie vanwege de Franstalige gastgemeenschap. Er is geen sprake van spanningen tussen de twee gemeenschappen. De geraadpleegde bronnen geven voorts hoofdzakelijk aan dat Engelstalige IDP's geen gerichte discriminatie ondervinden vanwege de autoriteiten, louter omwille van het feit dat ze Engelstalig zijn. Er vinden nog altijd razzia's plaats binnen de Engelstalige gemeenschap in Franstalig Kameroen, maar het aantal is aanzienlijk gedaald in 2021. Sommige IDP's worden gearresteerd met de bedoeling hen te intimideren of geld af te persen. Uit het geheel van de informatie blijkt echter nog steeds dat er geen sprake is van een systematische vervolging door de Kameroense overheid van Engelstalige Kameroeners in Franstalig Kameroen, louter omwille van het feit Engelstalig te zijn.

Derhalve dient nog onderzocht te worden of u over een redelijk intern vestigingsalternatief beschikt in Franstalig Kameroen, meer bepaald in Douala. Rekening houdend met uw persoonlijke omstandigheden kan van u echter redelijkerwijs verwacht worden dat u zich in Douala vestigt.

Ten eerste beschikt u over een profiel met een dermate hoog opleidingsniveau, dat u in staat moet stellen om u te vestigen in het Franstalige deel van het land. U hebt een bachelor diploma in biochemie behaald aan de universiteit van Buea (NPO p. 7). Gelinkt aan deze universitaire studies blijkt uit uw LinkedIn profiel bovendien dat u verschillende jobs hebt uitgeoefend in Douala (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier – LinkedIn). Zo staat er te lezen dat u van juli 2011 tot april 2013 hebt gewerkt als safety officer bij Mbalam Bati construction company in Douala, van september 2010 tot juni 2011 als HSE officer bij Cameroon Oil Transportation Company in Douala en van juli 2010 tot september 2010 als laboratory technician bij Akwam laboratory center in Douala. Wanneer u met deze vaststellingen door de protection officer wordt geconfronteerd, verklaart u dat u weliswaar labo stages hebt gedaan bij deze bedrijven die een hoofdkantoor hebben in Douala, maar dat u de stages hebt gedaan in een afdeling in Buea en niet in Douala zelf (NPO1 p.27-28). Het kan echter worden opgemerkt dat zelfs al zou u enkel in de afdeling in Buea gewerkt hebben en niet in Douala zelf, u desalniettemin reeds professionele banden heeft met verschillende bedrijven in Douala, wat u dus in staat moet stellen om in Douala zelf ook een job te vinden. Verder kan nog worden opgemerkt dat u reeds een zekere vertrouwdheid met de stad Douala hebt opgebouwd. Zo verklaarde u dat u uw vrouw sinds 2018 omwille van de crisis in de Engelstalige regio naar Douala verhuisde, waar ze verbleef in een huurhuis in Bepaanda. Wanneer u terugkwam van vakantie uit Dubai verbleef u zelf ook in Douala en keerde uit veiligheidsoverwegingen niet meer terug naar de Engelstalige regio. Uw vrouw woonde dus reeds verschillende jaren in Douala en was er bovendien werkzaam als landmeter (NPO1 p.17). Verder blijkt uit uw verklaringen dat u over de nodige zelfredzaamheid beschikt. U kon immers gedurende vele jaren in Dubai wonen en werken, terwijl u daar niet over hetzelfde netwerk beschikt dat u heeft in Kameroen (NPO1 p. 8). Gevraagd naar uw mogelijkheden om u in Franstalig Kameroen te vestigen, antwoordde u dat het voor u inderdaad mogelijk is om samen met uw vrouw in het Franse gebied te wonen en dat het enige dat u belet er te wonen uw vrees is ten aanzien van de Kameroense overheid, die u ervan zou beschuldigen een terrorist en activist te zijn (NPO2 p.10). Deze problemen werden hierboven echter reeds ongeloofwaardig bevonden. Zodoende kan redelijkerwijze verwacht worden dat u zich bij een terugkeer naar Kameroen in Douala vestigt, waar u met uw vrouw overigens nog steeds over een huurhuis beschikt (NPO2 p. 6).

Gelet op bovenstaande vaststellingen stelt het Commissariaat-generaal vast dat, daargelaten de huidige situatie in uw regio van herkomst, u in Douala, in Franstalig Kameroen over een veilig en redelijk intern vluchtalternatief beschikt in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. U toont geenszins het tegendeel aan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. In een eerste middel beroept de verzoekende partij zich op de schending van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) *juncto* artikelen 1 tot en met 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van het fair play-beginsel en van het redelijkheidsbeginsel, alsook op een manifeste appreciatiefout.

In haar verzoekschrift stelt de verzoekende partij als volgt:

"- Verzoeker gaf tijdens zijn interview door het CGVS aan dat hij in Kameroen, alsook daarbuiten, gevolgd wordt door de Kameroense autoriteiten omwille van zijn deelname aan vermeende terroristische activiteiten, meer bepaald het financieren van de Ambozania verzetsstrijders in Kumba, waarvan de broer van verzoeker tevens actief strijder was.

Uit het verslag van Human Rights Watch van juli 2018, blijkt dat er wel degelijk sprake is van een gewapende strijd, (stuk 3)

Het CGVS heeft hier onvoldoende, zo niet géén rekening mee gehouden en gaat voorbij aan het ernstige gevaar op de fysieke integriteit van een dergelijke gewapende strijd, zeker in geval van een (gedwongen) terugkeer van verzoeker naar zijn land van herkomst.

- Verzoeker kan zich evenmin akkoord verklaren met het feitenrelaas zoals geschetst wordt in de bestreden beslissing. Verzoeker reisde immers een laatste maal van Kameroen naar Dubai in juni 2019. De bedreigingen welke verzoeker ontving op zijn sociale media, dateren van juni 2020, daar waar verzoeker niet meer teruggekeerd is naar zijn land van herkomst.

Verzoeker kan enkel vaststellen dat geen rekening gehouden werd met zijn opgeworpen vrees voor willekeurige vervolging in geval van een terugkeer naar Kameroen, reden waarom hij ook niet meer kon terugkeren. De Kameroense overheid is thans nog steeds actief op zoek.

Dienaangaande dient te worden vastgesteld dat de laatste reis welke verzoeker ondernam vanuit Kameroen naar Dubai, plaatsvond in juni 2019, daar waar de bedreigingen vanwege de overheid startten in juni 2020 en verzoeker in de tussentijd niet meer naar Kameroen gereisd is doch integendeel rechtstreeks van Dubai naar België afgereisd is in oktober 2020. Verzoeker acht het noodzakelijk voor een correcte beoordeling van zijn asielaanvraag dat zulks eveneens correct uitgeklaard wordt in de bestreden beslissing.

- Verzoeker heeft wel degelijk meermaals, geld overgeschreven via 'Mobile Money', waarbij er gebruik werd gemaakt van derden als tussenpersoon. De overschrijvingen blijken wel degelijk uit de stukken welke verzoeker bijbrengt, (stuk 4)

- Verzoeker wenst tevens te beklemtonen dat zijn banden met zijn broer, binnen de verzetsbeweging Ambazonia te Kumba, steeds beperkt zijn geweest. Verzoeker beschikt evenwel niet over werkelijke stukken waaruit zou blijken dat wijlen Dhr. N.S. effectief verzetsstrijder was, doch een dergelijke bewijslast is onmogelijk te leveren. De leden van een verzetsbeweging lopen hiermee uiteraard niet ten allen tijde te koop, net omwille van de mogelijkheid tot vervolging door de overheid, dan wel de mogelijkheid om uitgeschakeld te worden. Ook de beweegredenen van wijlen Dhr. N.S. om zich aan te sluiten bij de vrijheidsstrijders in Kumba, hoe vaag deze ook door verzoeker beantwoordt zouden zijn, maken niet dat de redenen om internationale bescherming in hoofde van verzoeker niet aanwezig zouden zijn. Uiteraard blijft/bleef dit alles de verantwoordelijkheid van wijlen Dhr. N.S. zelf en kan zulks niet aan verzoeker worden verweten.

Verzoeker heeft geen andere keuze dan te volharden in zijn verzoek tot het bekomen van de internationale bescherming en ondergeschikt, minstens de subsidiaire bescherming, nu hij in geval van een gedwongen terugkeer zonder meer blootgesteld zal worden aan een willekeurige arrestatie en vervolging.

Dit gegeven is niet behoorlijk onderzocht geworden in de asielaanvraag van verzoeker.

Minstens is er sprake van een schending van de motiveringsplicht.

Het CGVS vergist zich wanneer zij stelt dat verzoeker er niet in geslaagd zou zijn de redenen van zijn asielaanvraag aannemelijk te maken.

Verzoeker heeft immers een objectief feitenrelaas weergegeven.

Het CGVS heeft hier ten onrechte, minstens onvoldoende rekening mee gehouden."

2.2. In een tweede middel beroept de verzoekende partij zich op de schending van artikelen 48/4 en 48/5 van de Vreemdelingenwet, van artikel 62 van de Vreemdelingenwet *juncto* artikelen 1 tot en met 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van het fair play-beginsel en van het redelijkheidsbeginsel, alsook op een manifeste appreciatiefout.

In haar verzoekschrift stelt de verzoekende partij als volgt:

“Artikel 48/4, §1 van de Vreemdelingenwet bepaalt dat : « de subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt ».

Er dient dus te worden nagegaan of er geen ernstige redenen zijn om aan te nemen dat verzoeker een reëel risico loopt op ernstige schade in geval van een gedwongen terugkeer naar Kameroen en dit omwille van zijn kritische uitslatingen opzichts de Kameroense autoriteiten.

Deze schade kan bestaan uit :

a) doodstraf of executie; of,

b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,

c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Verzoeker gaf aan tijdens zijn interview dat hij door de Kameroense overheid ervan verdacht wordt een Ambazonia activist te zijn ingevolge de berichten welke hij via zijn facebookpagina maakt en deelt.

De bestreden beslissing houdt hier onvoldoende rekening mee. Het is net deze inmenging van de overheid, welke verzoeker vreest en welke er tevens toe geleid heeft dat de echtgenote van verzoeker van haar vrijheid beroofd werd.

Verzoeker, welke studeert aan de KU-Leuven, had bij zijn aankomst in België verder ook geen reden om onmiddellijk de internationale bescherming aan te vragen, nu hij zich veilig achtte. Het loutere gegeven dat slechts in januari 2021 een verzoek ingediend werd tot het bekomen van de internationale bescherming, maakt het verzoek zelf evenwel niet minder gegrond.

Thans stellen dat er geen enkele vervolgingsvrees in hoofde van verzoeker zou bestaan, is evenwel een brug te ver en strookt niet met de objectieve elementen uit het administratief dossier.

Minstens dient verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus te worden toegekend.

Tenslotte wenst verzoeker gebruik te maken van zijn hoorrecht ter zitting om verduidelijking te verschaffen bij zijn verzoek tot annulatie.”

2.3. De verzoekende partij voegt bij haar verzoekschrift het rapport *“These Killings Can Be Stopped” Government and Separatist Groups Abuses in Cameroon’s Anglophone Regions* van Human Rights Watch d.d. juli 2018 (stuk 3) en kopieën van berichten in verband met het overschrijven van geld (stuk 4).

2.4. Ter terechtzitting legt de verzoekende partij samen met een aanvullende nota een uittreksel (p. 16-21) neer uit het aan haar verzoekschrift gevoegde rapport van Human Rights Watch (stuk 3) alsook een printscreen van haar Facebookpagina.

3. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekers daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van

de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast en samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unie-rechtelijke bepalingen moeten worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast moeten deze instanties ervoor zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

5. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt.

6. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

6.1. De verzoekende partij voert aan dat zij wordt gevisieerd door strijders van de Ambazoniagroepering en door de Kameroense autoriteiten. Voor de samenvatting van de vluchtmotieven van de verzoekende partij verwijst de Raad naar het feitenrelaas in de bestreden beslissing, waarvan de uiteenzetting niet wordt betwist door de verzoekende partij. In zoverre de verzoekende partij in haar verzoekschrift stelt dat: *“Verzoeker kan zich evenmin akkoord verklaren met het feitenrelaas zoals geschetst wordt in de bestreden beslissing. Verzoeker reisde immers een laatste maal van Kameroen naar Dubai in juni 2019.”*, stelt de Raad vast dat uit het door de verzoekende partij voorgelegde paspoort (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) wel degelijk blijkt dat zij op 5 juli 2019 een laatste keer Kameroen verliet. Nergens in de bestreden beslissing wordt gesteld dat de verzoekende partij nadien nog naar Kameroen zou zijn teruggekeerd.

6.2. Ter staving van haar verzoek om internationale bescherming legt de verzoekende partij een aantal documenten voor (zie map 'Documenten' in het administratief dossier). Het paspoort, de huwelijksakte, de Belgische verblijfskaart, de vluchtinformatie, de toelatingsbrief van de KULeuven, het bachelordiploma en het certificaat van een veiligheids- en gezondheidskursus van de verzoekende partij hebben betrekking op haar nationaliteit, haar identiteit, haar huwelijkse staat, haar verblijfstatus in België, haar opleiding, haar reisweg en haar studies aan de KULeuven, elementen die heden niet worden betwist doch die op zich geen rechtstreeks verband houden met de door haar voorgehouden vervolgingsfeiten.

De informatie van genocidelibrary.com, de internetartikelen en de videolink alsook het aan het verzoekschrift en de aanvullende nota gevoegde (uittreksel van het) rapport van Human Rights Watch (verzoekschrift, stuk 3) hebben betrekking op de algemene situatie in Kameroen en niet op de persoonlijke, individuele situatie van de verzoekende partij. Op zich volstaat deze informatie dan ook niet teneinde de door de verzoekende partij voorgehouden vervolgingsfeiten in deze stand van zaken aannemelijk te achten.

De screenshots van berichten en bedreigingen op Facebook en andere sociale media-applicaties (zie ook aanvullende nota), de links naar video's op sociale media, de berichten over het overmaken van geld alsook het overzicht van betalingen via MobileMoney (verzoekschrift, stuk 4) hebben slechts een geringe bewijswaarde. Deze kunnen immers door gelijk wie, gelijk waar en gelijk wanneer worden opgemaakt. Deze zijn door middel van allerlei knip- en plakwerk manipuleerbaar. De steunbrieven hebben een gesolliciteerd karakter en kunnen dan ook bezwaarlijk worden beschouwd als zijnde afkomstig van een objectieve bron.

De overlijdensakte van de broer van de verzoekende partij en de brief van de burgemeester ter bevestiging van dit overlijden, tonen enkel aan dat de broer van de verzoekende partij werd

doodgeschoten. Nergens uit deze documenten blijkt dat haar broer omkwam in de door haar geschetste omstandigheden, laat staan dat zij hierdoor zelf zou worden gevisieerd.

De documenten waaruit blijkt dat de verzoekende partij een afspraak maakte bij een psycholoog en een arts bevatten geen elementen die de door haar voorgehouden vervolgingsfeiten kunnen staven.

Hoewel de verzoekende partij zich aldus wel heeft ingespannen om documentaire bewijzen voor te leggen, moet de Raad vaststellen dat deze stukken wegens hun inhoud en relatieve bewijswaarde in deze stand van zaken op zich niet volstaan om haar vrees voor vervolging aannemelijk te maken. Bijgevolg moet worden nagegaan of de verklaringen van de verzoekende partij voldoende consistent, gedetailleerd, specifiek en aannemelijk zijn, opdat de relevante elementen van haar vluchtrelaas, in het licht van de relevante informatie in verband met het land van herkomst en in samenhang met de voorgelegde documenten, als geloofwaardig kunnen worden beschouwd.

6.3. Na lezing van het rechtsplegingsdossier besluit de Raad dat de verzoekende partij niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij haar land van herkomst is ontvlucht of dat zij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Er kan inderdaad geen geloof worden gehecht aan de persoonlijke betrokkenheid van de verzoekende partij bij de Ambazoniagroepering in navolging van de betrokkenheid van haar broer. In de bestreden beslissing motiveert de commissaris-generaal op goede gronden dat:

(i) de verzoekende partij haar verzoek om internationale bescherming laattijdig indiende zonder dat zij hiervoor een afdoende verschoning kan doen gelden. De verzoekende partij kwam immers reeds op 19 oktober 2020 in België aan en diende pas op 5 januari 2021 haar verzoek om internationale bescherming in. Zij verklaart dat zij aanvankelijk enkel om te studeren naar België kwam en dat zij dacht dat de situatie thuis zou zijn gekalmeerd nadat zij haar tweejarige studie zou hebben afgerond, hetgeen de ernst van haar vluchtrelaas danig relativeert. Dit klemt des te meer daar zij tevens verklaart dat haar broer reeds in 2018 overleed, zij en haar familie sedertdien door de Ambazoniastrijders werden gevisieerd en haar familie reeds meermaals op de vlucht sloeg, zodat het eens te meer onaannemelijk is dat de verzoekende partij aanvankelijk zou denken dat zij na het beëindigen van haar tweejarige studie in België naar huis zou kunnen terugkeren omdat de situatie zou zijn gekalmeerd.

(ii) de verzoekende partij niet aannemelijk maakt dat haar broer N.S. zich bij de Ambazoniastrijders zou hebben aangesloten omdat

a) haar verklaringen voor de motivatie van haar broer om zich aan te sluiten geenszins doorleefd zijn en niet getuigen van een oprechte overtuiging in hoofde van haar broer om zich bij een gewapende groepering aan te sluiten.

b) haar verklaring dat haar broer zich bij de groepering aansloot midden 2017 en er toen reeds sprake was van gewelddadige confrontaties tussen de groepering en de Kameroense autoriteiten niet overeenstemt met de beschikbare landeninformatie (zie map 'Landeninformatie' in het administratief dossier). Aanvankelijk hadden de acties van de Ambazoniagroepering immers een vreedzaam karakter en was er enkel sprake van gewelddadige schermutselingen ingevolge de reacties van de Kameroense autoriteiten. De verklaring van de verzoekende partij dat de Ambazoniastrijders "de legers aanvielen" is hiermee niet te verzoenen. Uit de voormelde informatie blijkt ook dat er een radicale fractie binnen de Ambazoniagroepering actief was die burgers via intimidatie trachtte te beïnvloeden. Dat haar broer zich bij deze radicale fractie zou aansluiten louter om zich populair te maken, is geenszins aannemelijk.

c) de reactie van de verzoekende partij en haar familie op de plannen van haar broer N.S. om zich aan te sluiten evenmin geloofwaardig is. Zij zouden hem immers steunen zonder hierbij blijk te geven van een reflectie over de mogelijk zwaarwichtige gevolgen van zijn handelen voor zowel N.S. als de rest van de familie, hetgeen in het licht van de Kameroense context allerminst aannemelijk is.

d) de verzoekende partij zich geen vragen stelde over de specifieke groep waarbij haar broer zich zou aansluiten, hoe hij hiermee in contact kwam, welke acties de groep deed en hoe haar broer bij deze acties betrokken zou zijn. Dit klemt des te meer daar de verzoekende partij verklaart dat zij haar broer financieel ondersteunde.

(iii) de kennis van de verzoekende partij over de activiteiten van haar broer N.S. bij de Ambazoniastrijders gebrekkig is, hetgeen eens te meer afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van haar bewering dat haar broer deze strijders vervoegde: *"Uw verklaringen rond het aansluiten van uw broer bij de strijders zijn echter uiterst vaag en u blijkt zodanig onwetend over de activiteiten van uw broer, dat de geloofwaardigheid van uw verklaringen compleet wordt ondermijnd. U gevraagd hoe uw broer de strijd zou vervoegen, verklaarde u dat de vrijheidsstrijders kleine kampen maken in de buurt van kleine dorpen en dat je er altijd naartoe kan gaan en kan zeggen dat je wilt meedoen (NPO1 p.18). U gevraagd waar de beweging waar uw broer zich bij wou aansluiten dan precies is gebaseerd, verklaarde u dat het in de*

'county' Kumba Kosalla was. U gevraagd wie de leider is van die county, blijkt u het echter niet te weten. U gevraagd hoeveel strijders er zijn in de groep in Kosalla, blijft u opnieuw het antwoord verschuldigd. U gevraagd hoe u kan herkennen dat het vrijheidsstrijders zijn, verklaart u dat je ze niet echt kan herkennen en dat je het enkel kan zien tijdens een gevecht of als je hen persoonlijk kent. U gevraagd of u namen van andere mensen uit zijn groep kan geven, verklaarde u geen enkele naam te kennen aangezien u nog in Dubai was. U gevraagd hoe uw broer zich kon aansluiten bij de strijders, verklaarde u opnieuw vaagweg "zoals ik zei, ze hebben kampen". U vervolgens gevraagd hoe uw broer wist waar de kampen zijn, verklaarde u dat u het niet weet, maar dat uw broer het wist omdat hij een nieuwsgierig en onderzoekend persoon is en dat hij waarschijnlijk al iemand kende van de vechters die ermee akkoord ging dat hij zich aansloot (NPO1 p.19-20). U gevraagd waar de basissen zijn van de strijders, verklaart u enkel "In Kosalla". U gevraagd om preciezer te zijn, verklaart u dat u enkel de stad kent maar niet de exacte locatie en dat ze zelfs op dit moment geen specifiek kamp hebben, want ze merken dat het leger hen constant aanvalt (NPO1 p.26). Het komt weinig overtuigend over dat u enerzijds verklaart dat je altijd naar de kampen van de strijders kan gaan en zeggen dat je wilt aansluiten terwijl u anderzijds blijkbaar niet eens goed weet hoe uw eigen broer in contact is gekomen met de vrijheidsstrijders en hoe hij zich concreet kon aansluiten bij de groep.

Ook is het opmerkelijk dat u geen enkele naam – zelfs geen bijnaam – kan noemen van strijders uit de groep van uw broer (NPO1 p.20,22, NPO2 p.11, 12). Uw verklaring dat u dit niet weet omdat het allemaal gebeurde toen u nog in Dubai was en omdat de meeste vechters uit kleine dorpjes komen, overtuigt niet. Immers namen de strijders zelfs na de dood van uw broer nog contact op met u en uw familie (NPO1 p.23) en bleef u zogenaamd ook geld naar hen sturen na de dood van uw broer (NPO2 p. 11). Ook verklaarde u dat toen de crisis begon, de vrijheidsstrijders gekend waren en gevreesd werden, en dat iedereen over hen sprak en wat ze deden. De reden dat uw broer er zelf bijging en de bijnaam "PS Kelly" opnam, was net zodat hij populair kon zijn, en dat iedereen over hem zou spreken (NPO1 p.18).

Ook over de activiteiten van uw broer kan u zeer weinig informatie geven. U gevraagd wat uw broer precies deed bij de beweging en of hij een bepaalde taak of functie had, verklaart u in zeer vage omschrijvingen, die voor een deel bovendien eerder vooronderstellingen zijn: " Meestal lanceren ze gewoon een aanval, misschien hebben ze een informant die hen iets zegt, het leger zal hier of daar zijn, ze groeperen zich, en gaan het leger aanvallen en schieten er op dat is eigenlijk wat ze doen. Gewoon aanvallen doen." (NPO1p.20). U gevraagd hoeveel keer uw broer deelnam aan een gevecht, blijft u het antwoord verschuldigd. U verklaart enkel dat u zich herinnert dat uw broer eens deelnam aan een gevecht en u vertelde dat ze militairen hadden gedood. U gevraagd hoeveel militairen uw broer heeft gedood, kan u opnieuw geen indicatie geven (NPO1 p.20). U gevraagd wat uw broer nog vertelde over zijn tijd bij de beweging verklaart u enkel dat hij u eens vertelde dat ze ranks hadden in de groep op basis van hoeveel militairen ze doodden, maar ook hier hebt u geen idee welke rank uw broer had (NPO1 p.21). Uit geen van uw verklaringen blijkt dat u werkelijk een connectie had met iemand die lid was van de Ambazonia strijders en persoonlijk deelnam in gevechten."

(iv) de kennis van de verzoekende partij over de omstandigheden waarin haar broer N.S. zou zijn overleden, gebrekkig is. Dit klemt des te meer daar haar broer zou zijn overleden op 22 januari 2018 terwijl de door haar voorgelegde overlijdensakte (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) dateert van 22 januari 2021 en werd opgemaakt op basis van de verklaringen van haar broer T. en zussen P. en M., van wiens verblijfplaats de verzoekende partij verklaart niet op de hoogte te zijn nadat zij uit Ikiliwindi vluchtten. In de geboorteakte wordt vermeld dat N.S. landbouwer was, terwijl de verzoekende partij verklaart dat hij mensen vervoerde met zijn motorfiets. Bovendien blijkt uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie (zie map 'Landeninformatie') dat omwille van de hoge graad van corruptie valse, Kameroense documenten gemakkelijk (al dan niet tegen betaling) verkrijgbaar zijn, hetgeen de bewijswaarde ervan danig relativeert. Gezien het geheel van het voorgaande ontbeert de voorgelegde overlijdensakte met getuigenverklaring van de burgemeester bewijswaarde.

(v) de geloofwaardigheid van de betrokkenheid van N.S. bij de Ambazoniastrijders eens te meer wordt ondermijnd waar de verzoekende partij enerzijds verklaart dat de Kameroense autoriteiten iedereen viseren die ook maar enigszins bij de strijders betrokken is doch anderzijds stelt dat zij en haar familie pas sinds juni 2020, dus ruim twee jaar na het overlijden van N.S. in een hinderlaag van het leger, door de Kameroense autoriteiten worden gevisieerd. Dit klemt des te meer daar de verzoekende partij in de tussentijd verschillende keren met haar paspoort Kameroen kon in- en uitreizen.

(vi) de verzoekende partij tegenstrijdige verklaringen aflegt over het al dan niet overmaken van geld aan de Ambazoniastrijders na het overlijden van haar broer N.S.: "In dit verband kan nog worden opgemerkt dat uw verklaringen bovendien tegenstrijdig zijn. Zo verklaarde u tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud, dat er enkele maanden na het overlijden van uw broer twee strijders naar uw familie kwamen met de eis dat u zou blijven geld opsturen naar hen (NPO1 p.23). Toen uw broer nog leefde, stuurde u hem immers regelmatig wat zakgeld ('allowance') tussen 30.000 en 50.000 Cfa (ongeveer 45,00 à 76,00 euro) op vanuit Dubai (NPO1 p.21). U verklaarde dat de strijders eisten dat u geld opstuurde en dat ze uw familie

bedreigden indien u dit niet zou doen. Ze zeiden "als je niet maakt dat [de verzoekende partij] ons iets stuurt, dan moeten jullie klaar zijn om ons onder ogen te zien" (NPO1 p.23). U gevraagd hoe u reageerde, toen uw familie u inlichtte over deze eisen en deze bedreigingen verklaarde u dat u resoluut nee zei, u was hard tegen hen en verklaarde letterlijk: "het kan niet dat we al onze broer hebben opgeofferd in het gevecht, en dus dit zou genoeg moeten zijn als bijdragen van de familie in de strijd van de Engelse bevrijding. Dus je kan niet ook nog vragen aan een familie in pijn en onnozele eisen stellen." Ik was hard tegen hen, het enige dat ik kan doen is dingen online delen wat de overheid doet. (NPO1 p.23). U door de protection officer geconfronteerd met de vraag hoe uw familie daar dan op reageerde dat u geen geld meer zou opsturen vanuit Dubai, terwijl zij ter plekke wel bedreigd worden door de Amba strijders, verklaarde u enkel dat één van de strijders nog een tweede keer terugkwam enkele weken later en zei "als we niet krijgen wat we nodig hebben, anders weten jullie wat we doen met mensen", waarbij u verwees naar de door u neergelegde foto's (document n°8). Hierna zou uw familie op de vlucht geslagen zijn en verloor u contact met de meeste van uw familieleden, behalve uw moeder en uw broer P.A. (NPO1 p.23, NPO2 p.9-10).

Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud verklaarde u daarentegen dat u na het overlijden van uw broer wel verschillende keren geld hebt gestuurd naar de strijders. U verklaarde: "Die vechters kwamen hen bedreigen en eisten geld, ze bleven vragen dat ik het geld moest blijven sturen, en ik zei dat ik het vrijwillig wou doen en niet onder dwang en ze wouden nog steeds dat ik geld stuurde omdat mijn broer stierf. Ik zei dat ik het zou doen als ik het had. Het geld kwam niet op tijd toen ze het wouden, dus ze bedreigden mijn andere broer "je zal zien wat zal gebeuren als je niet ingaat op onze eisen" dus besloten ze te vluchten." (NPO2 p.8) U door de protection officer verduidelijking gevraagd of wel of niet geld wou blijven sturen naar de Ambazonia strijders, veranderde u plots volledig van positie ten aanzien van het eerste persoonlijk onderhoud, en verklaarde "ik wou geld blijven sturen, maar ze vroegen het frequent, het was iets, ik was in Dubai, ik probeerde geld te sparen voor mijn school en wou voor mijn familie zorgen ook, dus ik had niet genoeg geld om de hele tijd grote bedragen naar mijn broer te sturen" (NPO2 p.11). U door de protection officer geconfronteerd met de tegenstrijdigheid in uw verklaringen, verklaarde u "ja ik wou het niet meer regelmatig doen, want het is iets dat ik wel ondersteun, als je kijkt op mijn facebook, ik deel veel dingen op mijn facebook tegen de overheid, wat ze doen. Ik wou het wel doen, maar niet als eis, van "stuur het ons morgen, stuur het meteen". Maar online activiteiten, dat ondersteun ik wel" (NPO2 p.11).

Uw verklaring kan echter niet overtuigen en is bovendien op verschillende vlakken inconsistent met uw andere verklaringen. U verklaart twee keer geld gestuurd te hebben naar de strijders na de dood van uw broer, waarvan één keer in mei 2020, de andere keer kan u zich niet herinneren (NPO2 p.11). U kan echter geenszins aangeven naar welke strijder u dit geld stuurde, u verklaart dat u enkel een accountnummer had, maar dat u geen namen weet (NPO2 p.11-12). Verder kan u ook niet overtuigen hoe u dan in contact kon staan met deze strijders om geld te sturen. U verklaarde immers enerzijds dat u nooit in rechtstreekse communicatie stond met de strijders, en dat de communicatie steeds via uw broer Th. verliep, maar anderzijds hebt u zelf geen contact gehad met uw broer Th. sinds 2019 (NPO2 p.8, 12). Wat betreft de door u neergelegde WhatsApp berichten ter staving van deze geld transfers dient te worden opgemerkt dat deze geen ander licht kunnen werpen op bovenstaande beoordeling en niet als bewijs kunnen worden aanvaard van de door u beweerde geld transfers naar Ambazonia strijders. Niet alleen is uit de berichten op geen enkele manier af te leiden of u werkelijk geld hebt gestuurd, dan wel wie de ontvanger van de zogenoemde geld transfers zouden zijn. Het betreffen bovendien berichten waarvan de herkomst en de werkelijke persoon achter het profiel waarvan deze uitgaan niet kan worden nagegaan. Daarenboven kunnen dergelijke berichten eenvoudigweg in scene worden gezet of op verzoek worden gestuurd. Derhalve kan aan deze berichten niet de minste bewijswaarde worden gehecht."

(vii) evenmin geloof kan worden gehecht aan de bewering van de verzoekende partij dat zij omwille van haar activiteiten op sociale media door de Kameroense autoriteiten zou worden bedreigd. Uit de Facebookprofielen die zij opgaf (zie mappen 'Documenten' en 'Landeninformatie' in het administratief dossier) blijkt immers dat zij slechts een beperkt aantal, publiek beschikbare bronnen deelt en hierbij geen groot bereik heeft. De voorgelegde bedreigingen kunnen bovendien door gelijk wie, gelijk waar en gelijk wanneer worden opgemaakt, zodat het allerm minst vaststaat dat de Kameroense autoriteiten hier zouden achter zitten.

(viii) aangezien geen geloof kan worden gehecht aan de betrokkenheid van haar broer N.S. bij de Ambazoniastrijders en/of aan de bedreigingen vanwege de Kameroense autoriteiten wegens haar activiteiten op sociale media, kan evenmin geloof worden gehecht aan de problemen die de echtgenote van de verzoekende partij naar aanleiding hiervan zou hebben gekend. Dit klemt des te meer daar zij haar echtgenote, nadat zij zich in Nigeria bevond, nog naar Kameroen terugstuurde om documenten op te halen en achterstallige huur te betalen.

In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent alsook draagkrachtig. Het komt aan de verzoekende partij toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe zij echter geheel in gebreke blijft.

In het voorliggend verzoekschrift slaagt de verzoekende partij er niet in om voormelde motieven uit de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen. In wezen blijft zij slechts steken in het louter volharden in haar ongeloofwaardig bevonden vluchtmotieven, het minimaliseren en vergoelijken van de in de bestreden beslissing vastgestelde onaannemelijkheden, het herhalen van eerder afgelegde verklaringen en het bekritisieren en tegenspreken van bepaalde gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal, zonder concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusie in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Dergelijk verweer is niet dienstig en vermag niet de pertinente motieven van de bestreden beslissing, zoals hoger weergegeven, te ontkrachten.

Waar de verzoekende partij erop wijst dat zij een laatste keer van Kameroen naar Dubai reisde in juni 2019 en dat de bedreigingen vanwege de Kameroense autoriteiten pas startten in juni 2020 en dat hiermee geen rekening wordt gehouden in de bestreden beslissing, dient herhaald dat uit het door de verzoekende partij voorgelegde paspoort (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) wel degelijk blijkt dat zij op 5 juli 2019 een laatste keer Kameroen verliet. Nergens in de bestreden beslissing wordt gesteld dat de verzoekende partij nadien nog naar Kameroen zou zijn teruggekeerd.

Verder betoogt de verzoekende partij dat haar betrokkenheid bij de activiteiten van haar broer bij de Ambazoniagroepering steeds beperkt was. Zij stelt dat het de verantwoordelijkheid van haar broer was om zich bij deze groepering aan te sluiten. In het licht van de door de verzoekende partij geschetste context, waarbij zij er onder meer op wijst dat zowel zij als haar familie haar broer steunden en dat zij zich ervan bewust waren dat diens activiteiten ook voor hen gevolgen konden hebben, kan van haar echter wel degelijk worden verwacht dat zij zich terdege omtrent de beweegredenen en de activiteiten van haar broer zou informeren en hierover doorleefde, gedetailleerde en aannemelijke verklaringen kan afleggen in het kader van haar verzoek om internationale bescherming, *quod non*. In de bestreden beslissing wordt op uitgebreide en pertinente wijze vastgesteld dat geen geloof kan worden gehecht aan de betrokkenheid van de broer van de verzoekende partij bij de Ambazoniagroepering. De verzoekende partij kan dan ook bezwaarlijk beweren dat met haar vluchtrelaas geen rekening zou zijn gehouden en/of dat de geloofwaardigheid ervan niet/onvoldoende zou zijn onderzocht. Het louter volharden in haar vluchtrelaas werpt geen ander licht op de voormelde pertinente motieven in de bestreden beslissing. Verder wordt nergens in de bestreden beslissing aan de verzoekende partij verweten dat zij geen documenten zou hebben voorgelegd ter staving van de betrokkenheid van haar broer bij de Ambazoniagroepering.

In de bestreden beslissing wordt voorts ook aangaande het beweerde activisme van de verzoekende partij op sociale media en de bedreigingen die zij beweert hierdoor te hebben ontvangen van de Kameroense autoriteiten op uitgebreide en pertinente wijze gemotiveerd. Opnieuw komt de verzoekende partij dienaangaande in haar verzoekschrift niet verder dan te beweren dat hiermee onvoldoende rekening zou zijn gehouden, *quod non*. Zij komt immers niet verder dan het volharden in haar relaas, zonder de motieven dienaangaande in de bestreden beslissing op enigerlei wijze *in concreto* te trachten te weerleggen. Dergelijk verweer is geenszins ernstig. Dat de verzoekende partij door de Kameroense autoriteiten als een terrorist zou worden beschouwd, zoals zij in haar verzoekschrift benadrukt, maakt zij dan ook allerminst *in concreto* aannemelijk.

Waar de verzoekende partij betoogt dat zij zich na haar aankomst in België veilig achtte en bijgevolg geen reden had om onmiddellijk om internationale bescherming te verzoeken, dient erop gewezen dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat een verzoeker om internationale bescherming, die beweert zijn land te zijn ontvlucht vanwege een gegronde vrees voor vervolging en een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, onmiddellijk bij aankomst in Europa of kort daarna, van wanneer hij daartoe de kans heeft, een verzoek om internationale bescherming zou indienen. Dat de verzoekende partij naliet dit te doen en gedurende ongeveer 2,5 maanden talmde alvorens zulk verzoek in te dienen, getuigt niet van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging in haar hoofde en vormt overeenkomstig het gestelde in artikel 48/6, § 4, d) van de Vreemdelingenwet een negatieve indicatie voor haar algehele geloofwaardigheid. In de bestreden beslissing wordt er bovendien terecht op gewezen dat de verzoekende partij verklaarde dat zij aanvankelijk enkel naar België kwam om te studeren en dat zij dacht dat zij na het beëindigen van haar tweejarige studie naar huis kon terugkeren omdat de situatie daartegen

zou zijn gekalmeerd, hetgeen wel degelijk afbreuk doet aan de ernst van haar vluchtrelaas, temeer daar haar beweerde problemen reeds in 2018 een aanvang zouden hebben genomen.

Gezien het voorgaande, slaagt de verzoekende partij er niet in de voormelde motieven uit de bestreden beslissing *in concreto* te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden bijgevolg door de Raad in hun geheel overgenomen en tot de zijne gemaakt.

6.4. Het geheel aan documenten en verklaringen in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang, acht de Raad het vluchtrelaas van de verzoekende partij en haar vrees voor vervolging niet geloofwaardig.

6.5. Het voorgaande volstaat om te besluiten dat niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

6.6. Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1981, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

7. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

7.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, kan worden volstaan met de vaststelling dat de verzoekende partij geen elementen aanreikt waaruit kan blijken dat zij op deze grond nood zou hebben aan subsidiaire bescherming.

7.2. In zoverre de verzoekende partij zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd wordt dat zij haar voorgehouden vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt.

Voorts dient te worden vastgesteld dat de verzoekende partij geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat zij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. De verzoekende partij maakte immers doorheen haar opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die zij de laatste jaren in Kameroen zou hebben gekend.

7.3. Opdat aan een verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van het leven of de persoon van de verzoeker, als burger, als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Er dient voorts rekening te worden gehouden met het gestelde in het arrest “*Elgafaji*” waar het Hof van Justitie een onderscheid maakt tussen twee situaties:

- de situatie waar “*er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op de in artikel 15, sub c, van de richtlijn bedoelde ernstige bedreiging zou lopen*” (HvJ 17 februari 2009 (GK), *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, C-465/07, § 35; HvJ 30 januari 2014, C-285/12, *Aboubacar Diakité v. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen*, § 30); en
- de situatie waarbij rekening wordt gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker en waarbij het HvJ heeft gepreciseerd dat “*hoe meer de verzoeker eventueel het bewijs kan leveren dat hij specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden, hoe lager de mate van willekeurig geweld zal zijn die vereist is opdat hij in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming*” (HvJ 17 februari 2009 (GK), *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, nr. C-465/07, § 28).

In de eerste hypothese is de mate van het willekeurig geweld dermate hoog dat elke burger die zich op het grondgebied bevindt, erdoor wordt geraakt. Wanneer aldus wordt vastgesteld dat een burger

afkomstig is uit dergelijk land of gebied, moet worden aangenomen dat hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon wanneer hij terugkeert naar het betrokken land of het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar, zonder dat het nodig is om eveneens over te gaan tot een onderzoek naar andere persoonlijke omstandigheden.

Met betrekking tot de nood aan internationale bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet stelt de commissaris-generaal in de bestreden beslissing vast dat de verzoekende partij in Douala, in het Franstalig gedeelte van Kameroen, over een veilig en redelijk intern vestigingsalternatief beschikt in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet.

Wat betreft de veiligheidsvoorwaarde, merkt de Raad op dat de verzoekende partij, gelet op de ongeloofwaardigheid van haar vluchtrelaas, een vrees voor vervolging in de stad Douala niet aannemelijk maakt en dat bijgevolg evenmin blijkt dat de verzoekende partij om deze redenen een reëel risico op ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, in de stad Douala zou lopen. Voorts dient te worden vastgesteld dat de verzoekende partij geen andere concrete persoonlijke kenmerken en elementen aantoont waaruit blijkt dat zij een reëel risico loopt op de doodstraf of executie of op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in de stad Douala. De verzoekende partij maakt geen gewag van andere persoonlijke problemen die zij in Kameroen zou hebben gekend.

Inzake de veiligheidssituatie in de stad Douala motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht als volgt: *“Uit een grondige analyse van de actuele veiligheidssituatie in Kameroen (zie COI Focus “Cameroun. Crise anglophone. Situation sécuritaire.” dd. 19 november 2021, beschikbaar op https://www.cgara.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_cameroun_crise_anglophone_-_situation_securitaire_20211119.pdf of <https://www.cgvs.be/nl> blijkt dat Kameroen momenteel getroffen wordt door de zogenaamde “Engelstalige crisis”. Het gaat hierbij echter om een gelokaliseerd conflict dat zich in hoofdzaak beperkt tot de Engelstalige regio’s North West en South West. Uit de informatie blijkt duidelijk dat er fundamentele verschillen tussen de veiligheidssituatie in Franstalig Kameroen en deze in Engelstalig Kameroen.*

Het Commissariaat-generaal benadrukt voorts dat uit artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet volgt dat er geen behoefte aan bescherming is indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en indien van de verzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Hierbij geldt als voorwaarde dat de verzoeker op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land. In casu is het Commissariaat-generaal is van oordeel dat u zich aan de bedreiging van uw leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst kan onttrekken door zich in Franstalig Kameroen te vestigen, meer bepaald in Douala waar u over een veilig en redelijk vestigingsalternatief beschikt.

Niettegenstaande het conflict een grote impact heeft op de bewegingsvrijheid van de bewoners van de Engelstalige zone van het land, onder meer door de ghost town operaties en de vele check points van zowel de Kameroense autoriteiten als van de separatisten, blijkt evenwel dat het mogelijk is om zich van de Engelstalige naar de Franstalige regio van het land te verplaatsen. Bovendien is de Franstalige regio van Kameroen bereikbaar via de internationale luchthavens van Douala en Yaoundé.

Wat de veiligheidssituatie in de Franstalige regio van Kameroen betreft, dient te worden vastgesteld dat deze regio, met uitzondering van een paar geïsoleerde incidenten, niet getroffen wordt door het geweld gelieerd aan de Engelstalige crisis. Uit de informatie blijkt duidelijk dat het geweld naar aanleiding van de Engelstalige crisis in het Franstalige gedeelte thans erg beperkt is, en niet algemeen verspreid, zodat er niet kan gesteld worden dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in artikel 48/4 §2 c) van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreigingen.

De situatie in het Franstalige gedeelte van Kameroen beantwoordt dan ook niet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dat beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Verder blijkt uit de door het CGVS gehanteerde informatie dat talrijke Engelstaligen, voornamelijk vrouwen en kinderen, toevlucht zoeken tot de Franstalige regio’s, waar ze vaak in precarie omstandigheden leven. De Engelstalige IDP’s genieten er echter wel degelijk hulp en sympathie vanwege de Franstalige gastgemeenschap. Er is geen sprake van spanningen tussen de twee gemeenschappen. De geraadpleegde bronnen geven voorts hoofdzakelijk aan dat Engelstalige IDP’s geen gerichte discriminatie

ondervinden vanwege de autoriteiten, louter omwille van het feit dat ze Engelstalig zijn. Er vinden nog altijd razzia's plaats binnen de Engelstalige gemeenschap in Franstalig Kameroen, maar het aantal is aanzienlijk gedaald in 2021. Sommige IDP's worden gearresteerd met de bedoeling hen te intimideren of geld af te persen. Uit het geheel van de informatie blijkt echter nog steeds dat er geen sprake is van een systematische vervolging door de Kameroense overheid van Engelstalige Kameroeners in Franstalig Kameroen, louter omwille van het feit Engelstalig te zijn."

De verzoekende partij toont niet aan dat de veiligheidssituatie inmiddels zodanig is gewijzigd dat het niet langer opgaat te stellen dat er actueel voor burgers in de stad Douala geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet bestaat. Zij verwijst immers naar dezelfde informatie als de door de commissaris-generaal gehanteerde informatie.

Derhalve dienen de persoonlijke omstandigheden van de verzoekende partij in rekening te worden genomen bij de beoordeling van de redelijkheid van haar hervestiging in de stad Douala. Artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet preciseert niet wat persoonlijke omstandigheden zijn. In de parlementaire voorbereiding wordt aangegeven wat men dient te verstaan onder persoonlijke omstandigheden: *"Ook persoonlijke omstandigheden van de verzoeker zoals leeftijd, geslacht, gezondheidstoestand, gezinssituatie en etnische, culturele en sociale banden, kunnen bij deze beoordeling een rol spelen."* (Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2478/001, p. 89). Dit loopt gelijk met rechtspraak van het EHRM waarbij onder meer elementen zoals godsdienst, leeftijd, gezondheidssituatie, geslacht, economische omstandigheden en het sociale netwerk werden aangehaald (EHRM 27 juni 2013, MYH en anderen t. Zweden, §§ 68-73).

In de bestreden beslissing wordt dienaangaande terecht gesteld als volgt: *"Derhalve dient nog onderzocht te worden of u over een redelijk intern vestigingsalternatief beschikt in Franstalig Kameroen, meer bepaald in Douala. Rekening houdend met uw persoonlijke omstandigheden kan van u echter redelijkerwijs verwacht worden dat u zich in Douala vestigt."*

Ten eerste beschikt u over een profiel met een dermate hoog opleidingsniveau, dat u in staat moet stellen om u te vestigen in het Franstalige deel van het land. U hebt een bachelor diploma in biochemie behaald aan de universiteit van Buea (NPO p. 7). Gelinkt aan deze universitaire studies blijkt uit uw LinkedIn profiel bovendien dat u verschillende jobs hebt uitgeoefend in Douala (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier – LinkedIn). Zo staat er te lezen dat u van juli 2011 tot april 2013 hebt gewerkt als safety officer bij Mbalam Bati construction company in Douala, van september 2010 tot juni 2011 als HSE officer bij Cameroon Oil Transportation Company in Douala en van juli 2010 tot september 2010 als laboratory technician bij Akwam laboratory center in Douala. Wanneer u met deze vaststellingen door de protection officer wordt geconfronteerd, verklaart u dat u weliswaar labo stages hebt gedaan bij deze bedrijven die een hoofdkantoor hebben in Douala, maar dat u de stages hebt gedaan in een afdeling in Buea en niet in Douala zelf (NPO1 p.27-28). Het kan echter worden opgemerkt dat zelfs al zou u enkel in de afdeling in Buea gewerkt hebben en niet in Douala zelf, u desalniettemin reeds professionele banden heeft met verschillende bedrijven in Douala, wat u dus in staat moet stellen om in Douala zelf ook een job te vinden. Verder kan nog worden opgemerkt dat u reeds een zekere vertrouwdsheid met de stad Douala hebt opgebouwd. Zo verklaarde u dat u uw vrouw sinds 2018 omwille van de crisis in de Engelstalige regio naar Douala verhuisde, waar ze verbleef in een huurhuis in Bepaanda. Wanneer u terugkwam van vakantie uit Dubai verbleef u zelf ook in Douala en keerde uit veiligheidsoverwegingen niet meer terug naar de Engelstalige regio. Uw vrouw woonde dus reeds verschillende jaren in Douala en was er bovendien werkzaam als landmeter (NPO1 p.17). Verder blijkt uit uw verklaringen dat u over de nodige zelfredzaamheid beschikt. U kon immers gedurende vele jaren in Dubai wonen en werken, terwijl u daar niet over hetzelfde netwerk beschikt dat u heeft in Kameroen (NPO1 p. 8). Gevraagd naar uw mogelijkheden om u in Franstalig Kameroen te vestigen, antwoordde u dat het voor u inderdaad mogelijk is om samen met uw vrouw in het Franse gebied te wonen en dat het enige dat u belet er te wonen uw vrees is ten aanzien van de Kameroense overheid, die u ervan zou beschuldigen een terrorist en activist te zijn (NPO2 p.10). Deze problemen werden hierboven echter reeds ongeloofwaardig bevonden. Zodoende kan redelijkerwijze verwacht worden dat u zich bij een terugkeer naar Kameroen in Douala vestigt, waar u met uw vrouw overigens nog steeds over een huurhuis beschikt (NPO2 p. 6)."

Waar de verzoekende partij zowel in haar verzoekschrift als ter terechtzitting benadrukt dat zij als een terrorist zal worden beschouwd, dient erop gewezen dat hoger reeds is komen vast te staan dat aan de door haar voorgehouden vervolgingsfeiten geen geloof kan worden gehecht (zie *supra*). Dat de verzoekende partij omwille van de beweerde betrokkenheid van haar broer bij de Ambazoniastrijders door de Kameroense autoriteiten en/of door de Ambazoniagroepering wordt gevisieerd, is dan ook niet geloofwaardig. In zoverre de verzoekende partij aanvoert dat zij als Engelstalige door de Franstalige

bevolking in Douala als een terrorist zal worden beschouwd, dient erop gewezen dat uit de beschikbare informatie blijkt dat de Engelstaligen in Franstalig Kameroen worden verwelkomd en dat er geen sprake is van spanningen tussen de Engelstalige en Franstalige gemeenschappen. Voorts blijkt dat er evenmin sprake is van een systematische vervolging door de Kameroense autoriteiten van Engelstaligen die in Franstalig Kameroen verblijven. Te dezen dient er bovendien op gewezen dat de verzoekende partij en haar echtgenote in Douala nog steeds over een huurhuis beschikken, hetgeen het haar eens te meer mogelijk maakt om zich eenvoudig in deze stad te vestigen. De verzoekende partij maakt dan ook geenszins concreet aannemelijk dat zij ingeval van hervestiging in de stad Douala als een terrorist zou worden beschouwd. Voor het overige voert de verzoekende partij in haar verzoekschrift met betrekking tot de voormelde motieven uit de bestreden beslissing geen enkel concreet en inhoudelijk verweer.

Gezien het geheel van wat voorafgaat, dient aangenomen dat de stad Douala, rekening houdend met de persoonlijke omstandigheden van de verzoekende partij, *in casu* als een redelijk intern vestigingsalternatief in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet dient te worden beschouwd.

Gelet op het voorgaande stelt de Raad vast dat de verzoekende partij in de stad Douala over een veilig en redelijk intern vestigingsalternatief beschikt in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet.

8. Waar de verzoekende partij de schending aanvoert van artikel 1 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, dient opgemerkt dat dit artikel enkel het toepassingsgebied van deze wet bepaalt. De verzoekende partij duidt niet aan op welke wijze dit artikel geschonden zou (kunnen) zijn.

9. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal verplicht zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij werd gehoord op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Tijdens dit persoonlijk onderhoud kreeg zij de mogelijkheid haar vluchtmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, kon zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft zij zich laten bijstaan door haar advocaat, dit alles in het Engels. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over de regio van herkomst van de verzoekende partij en op alle dienstige stukken. De commissaris-generaal heeft het beschermingsverzoek van de verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. De stelling dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is te werk gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden. Ook kan de schending van het redelijkheidsbeginsel niet worden volgehouden aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd.

10. Waar de verzoekende partij argumenteert dat het "fair play"-beginsel geschonden werd, laat ze na aan te tonen dat de commissaris-generaal zich onpartijdig zou hebben opgesteld of oneerlijk zou zijn geweest in het nemen van zijn beslissing of dat er sprake is van moedwilligheid.

11. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. De verzoekende partij heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de verwerende partij. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

12. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat de verzoekende partij niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie augustus tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. M. RYCKASEYS,

dhr. S. HUENGES WAJER,

De griffier,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
toegevoegd griffier.

De voorzitter,

S. HUENGES WAJER

M. RYCKASEYS